

Utorak, 15. april 2003.
Svedok B-050
Svedok B-1701
Otvorena sednica
Optuženi je pristupio Sudu
Početak u 9.01 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Je li ovo otvorena sednica, gospodine Mej (May)?

sekretar: Na otvorenoj smo sednici, časni Sude.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Pre nego što nastavim, želim da kažem da me moj saradnik koji sedi u galeriji obavestio da juče, osim prvih pet minuta unakrsnog ispitivanja sve je bilo zatvoreno, a kao što se sećate, imali smo prilično vreme na otvorenoj sednici pa su verovatno po inerciji to nastavili. Ja želim da skrenem pažnju na to jer mogu se mnoga pitanja postaviti i na otvorenoj sednici, i postavili smo ih juče. Međutim, sve osim prvih pet minuta je bilo zatvoreno, nije se čula ni jedna reč.

SUDIJA MEJ: Proverićemo to. Izvolite, možete da počnete.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nastaviću na otvorenoj sednici. Gospodine B-050, pitaću vas nezavisno od identifikovanja vas lično nešto o JNA pre izbivanja sukoba. Vi ste odslužili obavezni vojni rok u JNA, je li tako?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U toj jedinici u kojoj ste vi služili obavezni vojni rok, koliko je bilo sa vama ukupno pripadnika te jedinice? To je bilo

više godina pre, nekoliko godina pre nego što je počeo rat, ja to vidim iz vaše izjave.

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Mislite na prvi vojni, na prvo služenje ili drugi put?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Mislim na služenje vojnog roka, redovno služenje vojnog roka, neću čak ni godinu da vam ovde navodim, ali to ste naveli u drugom pasusu u vašoj izjavi ...

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Prvo služenje vojnog roka, znači u JNA, u SFRJ, sve je bilo mirno i tako dalje. Znači, koliko je ljudi bilo u toj jedinici?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Ja vas pitam da li mislite na prvi dio služenja vojnog roka ili drugi dio? Prvih šest mjeseci ili drugih šest mjeseci?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I na prvih i na drugih. Prvo vas pitam za prvih šest meseci.

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Vod od 30 ljudi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vod od 30. To je deo jedinice?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je deo jedinice, odnosno te ustanove u kojoj ste vi služili vojni rok?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A koliko je takvih vodova bilo u toj jedinici?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Bilo ih je desetak.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Desetak?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, kad ste završili prvih šest meseci dobili ste određen čin, je li tako?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Da, tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je ono šta je u vojsci najmlađi podoficirski čin. Je li tako?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li uobičajeno dakle da posle tih prvih šest meseci i kad dobijete taj najniži podoficirski čin idete negde u prekomandu i onda imate dužnost komandira voda? Je li tako?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Smatram da to nije ništa tajno na privatnoj sednici, ima hiljade rezervnih oficira, desetine hiljada, prema tome, ne može vas niko identifikovati po tome.

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: U redu je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E pa dobro, kao komandir voda, vi ste kao vodnik stažista, je li tako?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I imate dvadesetak ljudi pod sobom u vodu?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Da, ali ja sam u drugom dijelu imao dva voda.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači bili ste komandir dva voda?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Da. Otprilike od 60 do 70 vojnika i osam desetara.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. To ste služili negde gde je bio, kako bih rekao, manjak starešinskog kadra?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Vjerovatno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Otprilike tako.

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali je li uobičajeno da sa tom školom rezervnih oficira vodnik na stažu bude komandir voda i to je jedna opšta praksa posle škole, je li tako?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E sada mi recite, u čemu se razlikuje vaš položaj posle mobilizacije, posle izbijanja ovih sukoba od ovoga koji ste pre imali u vojsci posle redovnog odsluženja vojnog roka? Naime, imam u vidu da ste i kasnije kad ste mobilisani imali dvadesetak ljudi pod sobom, je li tako?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, opet ste bili komandir voda?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, vi niste bili nikakav instruktor nego komandir voda u Teritorijalnoj odbrani Krajine?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Ne. Razlika je u tome što me nije mobilisala Jugoslavenska narodna armija, nego me je mobilisala policija.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ali jesmo juče konstatovali da je to Teritorijalna odbrana Krajine? Tako ste vi rekli.

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Pa imali smo Teritorijalnu odbranu Krajine od strane vojske i od strane policije. Meni bi bilo logičnije da me je u to vrijeme regrutovala JNA, jer ja sam bio ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Razumem šta bi vam bilo logičnije, ali ja govorim sad o formaciji. Da li je to formacija u kojoj biste vi imali upravo taj položaj u skladu sa činom koji ste imali?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Otprilike.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, vi ste bili komandir voda u policiji Krajine?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zašto onda za sebe govorite da ste bili nekakav instruktor i tako dalje? Svaki komandir voda u svakoj vojnoj formaciji tih svojih dvadesetak ljudi u vodu obučava i prolazi sa njima ovu redovnu vojnu obuku. Je li to uobičajeno?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Zato što u tom kampu nisu bile bitne, nisu bili bitni činovi iz Jugoslavenske narodne armije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa valjda je bila bitna kvalifikacija, vi ste se kvalifikovali da komandujete vodom za vreme odsluženja redovnog vojnog roka?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Da, Jugoslavenske narodne armije, ne policije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je policija tada ta u kojoj ste vi mobilisani bila u funkciji odbrane Krajine?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Prema tome, obuka se nije imala po čemu da razlikuje, ili se imala po čemu da razlikuje?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kad ste bili posle Škole rezervnih oficira na drugom delu odsluženja vojnog roka, jeste li vi sa vojnicima koji su bili pod vašom komandom upravo prolazili istu obuku koju ste prolazili i kasnije kad ste bili mobilisani?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Slično.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Slično ili identično. Je li tako?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Slično.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je bilo nekih specifičnosti u ovom drugom mobilisanju u odnosu na prvo, redovna obuka onih koji su mobilisani od strane starešina koje su pre toga završile neku školu, u ovom slučaju kod vas Školu rezervnih oficira?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Nije bila velika razlika.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, nije bilo razlike i želim samo to da situiram na pravo mesto. Vi ste, znači, bili komandir voda u policiji Krajine. Zašto onda mistifikujete celu stvar o nekakvim instruktorima, o nekakvom specijalnom statusu kada toga nije bilo, kada je to bila u stvari redovna obuka? Je li tako?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Ja ništa nisam mistificirao. Ono što sam rekao je potpuna istina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa je li to bila redovna obuka?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Nije bila redovna kad smo mobilisani.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nisam vas razumeo. Nije bila redovna kad?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Kad sam mobilisan u policiju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ostavimo na stranu to jeste mobilisani u vojsku ili policiju, jer koliko razumem u Krajini je u to vreme i vojska i policija ... U čemu je problem, gospodine Mej?

SUDIJA MEJ: U čemu je poenta svega ovoga? Gde nas to uopšte vodi? Evo sada smo proveli ne znam koliko minuta raspravljajući o tome da li je on bio instruktor ili ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Poenta je, gospodine Mej, da druga strana mistifikuje poziciju ovog svedoka zloupotrebljavajući i ove zaštitne mere i zatvorenu sednicu da iznese neke pretpostavke i neke tvrdnje ...

SUDIJA MEJ: Ne, ne, to nije tako. Izgleda da je poenta potpuno izlišna, naravno govorim u sopstveno ime. Nastavite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Imam još jedno pitanje u vezi sa ovim. Ovde u vašoj izjavi stoji da ste iz armije izašli, znači iz armije pre rata, u vreme kada ste služili vojsku i prošli Školu rezervnih oficira i bili šest meseci posle toga u trupi kao komandir voda, da ste iz armije izašli sa činom poručnika. To nije tačno.

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Potporučnika. Potporučnika, a na prvoj vježbi sam dobio čin poručnika.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li vam je poznato da se posle staža, ja sam isto završio tu Školu rezervnih oficira, izlazi sa činom vodnika, pa se posle tek nekoliko meseci dobije čin potporučnika, a ne poručnika? Je li tako ili nije?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Pa možda ste u pravu, ali nebitna je informacija. Znam da sam vrlo brzo dobio, nakon možda mjesec dana čin potporučnika i poručnika poslije na prvoj vježbi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, recite mi, molim vas, vi kažete da ste se specijalizovali, kasnije se specijalizovali za protivvazdušno oružje. Je li tako?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Da, ali ne kasnije, to je bio cijeli vojni rok u Jugoslavenskoj narodnoj armiji.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, vi ste bili u Školi rezervnih oficira protivvazdušne odbrane, znači u LPA ili SPA. Je li tako?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je bio vaš redovni vojni rok u kome ste bili školovani za rezervnog oficira protivavionske artiljerije. Je li tako?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, ni ovo nije tačno, ni ovo oko poručnika, ni ovo da ste se kasnije specijalizovali?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Ne znam, gospodine Miloševiću, šta... Kako vi to prenosite, ali tu nema nikakve mistifikacije, to svi znaju kako to funkcioniše.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vrlo dobro, idemo dalje. Juče ste postavili kao problem to što vam je postavljeno pitanje u glavnom ispitivanju, nisam vam ga ja postavio, koliko ste bili u tom logoru.

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Nisam bio u logoru.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa sam hteo da vas pitam zašto ste osetljivi na tu reč logor?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Zato što nikad nisam bio u logoru i logor i kamp se razlikuje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li znate u čemu je razlika između logora i kampa?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: U logoru su valjda zatvorenici, a u kampu su ljudi koji su na obuci.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li znate da ništa nije pogrešio juče prevodilac kad je rekao logor, jer kamp je engleska reč, a logor naša reč?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Za potpuno isti pojam.

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Hvala na informaciji, nisam to znao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali niste mi odgovorili što ste osjetljivi na reč logor?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Nisam osjetljiv nego ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste pominjali neko hapšenje Hrvata u glavnom ispitivanju?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Nije to bilo hapšenje, to je bilo u akciji.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta je to bilo?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: To je bilo u akciji.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U akciji?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta je to bilo? Zarobljavanje?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Da. Oni su isti dan razmjenjeni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Oni su isti dan razmjenjeni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I isti dan razmjenjeni?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je neko maltretiran od njih?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se loše postupalo sa njima?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste imali naredbu vaših starešina u Teritorijalnoj odbrani ili policiji da se poštuju prava ratnih zarobljenika i da se vodi računa da ne budu povređeni?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste se pridržavali toga?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li znate za neki slučaj da se neko nije pridržavao toga i da je maltretirao zarobljenike ili streljao nekog zarobljenika?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Ja lično ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hvala lepo. E sad mi recite, molim vas, precizno, vi ste govorili o aprilu 1991. godine i toj organizaciji gde ste dali ulogu Franku Simatoviću, a sami ste rekli da ste Franka Simatovića videli tek juna 1991. godine. Je li tako?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, on nije mogao imati veze sa tom vašom prvobitnom mobilizacijom, organizacijom i sastavom policije u koju ste bili mobilisani. Je li tako ili ne?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Što se fizičke prisutnosti njegove tiče da, ali ja ne znam političke odluke prije toga.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, a kad ste videli Jovicu Stanišića?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Otprilike septembra 1991. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Septembra 1991. godine?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E sad, ajmo da opišemo ovo šta ste vi konstatovali. Šta je Stanišić bio tada? Vi ste rekli: "Iznad Stanišića bio ministar policije, u par navrata je rekao: ja ću da se vidim sa šefom", vi mislite da se radi o meni i tako dalje. Dakle, šta je on tada bio?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Mislim načelnik Službe državne bezbjednosti Srbije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A u tome i jeste stvar, gospodine B-050, Stanišić nije bio niti je mogao biti u to vreme načelnik Državne bezbednosti Srbije. Septembra 1991. godine Stanišić nije bio načelnik Državne bezbednosti Srbije.

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Moguće da ste u pravu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ko vam je rekao da to kažete?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Nije mi niko rekao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa odakle vam uopšte ta ideja? On se nije lažno predstavljao, ne verujem da se lažno predstavljao.

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Ne, nije, ali znam da je ubrzo postao načelnik. Ako nije bio tad kad smo se prvi put upoznali, postao je poslije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, ako nije bio, onda nije mogao da u toj funkciji nastupa, bez obzira da li je kasnije postao. Nema sumnje da je kasnije postao, ali tada to nije bio.

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Zamolio bih ako može, odgovoriću na ovo pitanje malo detaljnije, ako može privatna sjednica. Hvala.

SUDIJA MEJ: Dobro. Izvolite.

(privatna sednica)

sekretar: Na otvorenoj smo sednici.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine, odgovorite mi, da li ste ikada čuli da je Frenki Simatović vama ili bilo kome drugome naredio, kad kažem ikada, naglašavam tu reč, ili sugerisao da izvršite neki zločin ili neko krivično delo u bilo koje vreme, koliko je vama poznato?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Ne, nikada.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je, uz ono šta je stručna obuka, osnovna ideja koja je bila pozadina te obuke bila da se brani svoja zemlja i svoj narod i ništa drugo? Je li to ono sa čim ste vi komunicirali?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Da.

SUDIJA MEJ: Samo trenutak. Ne možemo da ostanemo na otvorenoj sednici dok pričamo o ovome. Idemo na privatnu sednicu.

(privatna sednica)

(pauza)

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Tapušковиću, na javnoj smo sednici.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Zahvaljujem, časne sudije. Gospodine svedoče, da li je tačno da je vaš prvenstveni zadatak u kampu u kome ste bili gotovo pet meseci, glavni zadatak bio obučavanje drugih ljudi?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Jedan od zadataka.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da u tom kampu nije bilo mnogo regruta i da su ljudi dolazili u manjim grupama? Da li je to tačno?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Tačno je.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da su se oni zadržavali otprilike 20 dana?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Poslije.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: U kampu, da su ostajali 20 dana na obuci?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Da, otprilike, recimo od maja 1992. godine.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Od maja 1992. godine? Pa vi ste bili samo do, vi ste bili samo do kraja januara 1992. godine.

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Da, ali to što me pitate za te da su kratko bili i odlazili, to se dešavalo otprilike od maja 1992. godine, a ovi što su došli prije, oni su ostajali.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Koliko dugo?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Nije niko otišao dok sam ja bio.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ali vi ste kazali ovako u vašoj izjavi: "Mi smo znali da neće ostati sa nama i nije me uopšte interesovalo kuda će oni ići posle toga". Je li to tačno kako ste izjavili u svojoj ranijoj izjavi?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Ne znam kako je prevedeno tu, ovo što sam rekao maloprije je tačno.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ovde piše doslovce da ste “znali da neće ostati sa nama” i da vas uopšte nije interesovalo kuda će da odu posle. Je li to tako ili nije tako?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Ovo maloprije što sam izjavio je tačno.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li je tačno da su ti ljudi koji su stizali dolazili bez oružja i iz vaših centara, iz tog vašeg kampa odlazili takođe bez oružja?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da su se vraćali u svoja sela i tamo sad oni radili dalje na obučavanju drugih ljudi?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: U ovom drugom periodu, da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da su tek tamo kad su došli od teritorijalnih odbrana dobijali oružje?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A da li je tačno i ovo, mi... Ovo šta piše u vašoj izjavi: “Mislim da su Crvene beretke koje smo mi obučili verovatno sprovodile naređenja lokalnih opštinskih lidera u Bosni ili možda kriznih štabova”. Da li je to tačno ili ne?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Tačno je i molio bih da ovo bude u privatnoj raspravi. Hvala.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Časne sudije, ne vidim zbog čega bi ...

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Samo ovo pitanje zadnje.

SUDIJA MEJ: Zašto se ovo događa, gospodine Najs (Nice)? Nije mi jasno šta je ovde u pitanju? Ovo je slično onom prethodnom pitanju o kome smo raspravljali. Čini mi se ovo zaista preteranim.

TUŽILAC NAJS: Mogu samo da pretpostavim da bi izvor informacije na koje svjedok treba da se pozove mogao da dovede do otkrivanja njegovog identiteta, ali mislim da možete da ga pitate.

SUDIJA MEJ: Gospodine B-050, u čemu je problem sa ovim?

SVEDOK B-050: Pa mislim samo na ovo zadnje pitanje, kada gospodin Tapušковиć postavlja pitanje o Crvenim beretkama i na početku Crvenih beretki, dolazak ovih ljudi i odlazak. Samo, samo znači na ovo pitanje gdje se spominju Crvene beretke, a ovo drugo je sve u redu. Hvala.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja ne spominjem ništa konkretno, ja navodim samo Crvene beretke. One same po sebi ne mogu da otkriju vaš identitet. Mene interesuje ovo šta ste rekli da ste znali da ...

SUDIJA MEJ: Privatna sednica. Ovo je pitanje na koje ćemo morati da se vratimo, ovo nije zadovoljavajuća situacija, ali trenutno ne vidim alternativu.

(privatna rasprava)

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: U vašoj izjavi govorili ste o događajima na Miljevačkoj visoravni. Da li možete sudijama da objasnite šta se dogodilo na toj visoravni, je li to bio napad koji se dogodio u vreme postojanja primirja ili ne?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: I da li je tačno da je tu došlo do napada od strane hrvatske strane u okviru primirja, da je tada poginulo 50 ljudi, a od toga da je poginulo 20 nedužnih civila?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Istina.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A možete li da objasnite Sudu kako su poginuli ti nedužni civili?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: U hrvatskoj akciji ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... Izvinjavam se ...

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: U redu, povlačim pitanje. Kad su krenuli ti događaji sa proleća 1991. godine i kad ste osnovali tu jedinicu o kojoj je reč, molim vas recite mi da li je već tada došlo do toga da se stanovništvo u velikoj meri pomera, da je bio veliki broj Srba koji su bežali iz Krajine?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Ne razumijem pitanje. Gdje su, gdje mislite da su bježali ti Srbi?

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da su napuštali Krajinu, bilo u Bosnu, bilo u Srbiju, bilo u Vojvodinu.

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Pa uglavnom su napuštali Srbi koji su živili u gradovima sa većinskim hrvatskim stanovništvom.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ne možete da kažete otprilike?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Ne mogu, stvarno.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A posle ove akcije na Miljevačkoj visoravni 1992. godine, da li je došlo do ponovnog odlaženja ljudi iz tih krajeva, Srba koji su napuštali te prostore?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: U manjem broju.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A vidim ovde ste naveli ...

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Iz tog perioda da, na tom rejonu da, svi su napustili, Srbi.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Recite mi, evo ste ovde u vašoj izjavi naveli negde marta 1993. godine u Kninu je bilo oko 5.000 Srba iz područja Zadra.

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Jesu oni pobegli iz područja Zadra i prešli u Knin?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A da li možete još da kažete, pošto ste pratili i događaje u narednom periodu vremena, i neka to bude moje poslednje pitanje, koliko je bilo izbeglica iz Krajine, u ovom smislu kako sam vas pitao, i napuštanja svojih ognjišta na tim prostorima, sve do 1995. godine?

SVEDOK B-050 – ODGOVOR: Otprilike od 100.000 do 200.000.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Hvala. Nemam više pitanja, časne sudije.

SUDIJA MEJ: Jesmo li na javnoj sednici?

TUŽILAC NAJS: Jesmo, časni Sude.

SUDIJA MEJ: U redu. Ostaćemo na javnoj sednici koliko god je to moguće.

TUŽILAC NAJS: Svakako. Što se tiče uzimanja izjave, situacija je sledeća, onako kako sam ja to opisao pre pauze. Tokom samog razgovora, kad je on vođen, istražitelj je imao svoju pisaću mašinu i beleške. Na traci se nije ništa čulo. Svedok je zatim doveden u Hag (The Hague) i od njega ja tada uzeta izjava sa više detalja, tako da ne postoji nikakav audio zapis koji bi mogao da se dostavi optuženom. Ja imam još jedan pasus iz izjave koji bih hteo da vam pročitam, ali to moram da uradim na privatnoj sednici. To proizilazi iz pitanja gospodina Tapušковиća.

SUDIJA MEJ: U redu. Hoćete li sada da pređemo na privatnu sednicu?

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC NAJS

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ne, počecu prvo na javnoj sednici. Možete li, molim vas, gospodine, da mi odgovorite sa da ili ne na sledeće pitanje? Ne, časni Sude, mislim da nije bezbedno da ovo pitanje postavim na javnoj sednici i molim vas da pređemo na privatnu.

SUDIJA MEJ: Idemo na privatnu sednicu.

(privatna sednica)

SUDIJA MEJ: Sada možemo da pređemo na otvorenu sednicu, zar ne, gospodine Grum (Groome)?

... (izbrisano po nalogu Pretresnog veća) ...

SUDIJA MEJ: Da, hvala vam. Možemo li da pozovemo svedoka?

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, ukoliko je moguće, ja bih voleo da se svedoku pročita svečana izjava.

SUDIJA MEJ: U redu, možda bi prevodioci to mogli da urade. Molim vas da ustanete. Gospodine, da li nas čujete? Sad će da vam pročitaju svečanu izjavu. Molim prevodioce da nam pomognu. Možda bi bilo najbolje, gospodine Grum, da vi to pročitate na engleskom, a onda će to njemu da se prevede.

TUŽILAC GRUM: U redu. Citiram: "Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, celu istinu i ništa osim istine".

SUDIJA MEJ: Možete li to da ponovite, molim vas, gospodine? Molim vas da pročitate ponovo, gospodine Grum i to samo prvu frazu, prvi deo, pa onda neka prevodioci prevedu, a onda vi to ponovite.

TUŽILAC GRUM: "Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu".

SUDIJA MEJ: Samo, molim vas, deo po deo. Gospodine svedoče, vi ćete čuti preko slušalica ovu izjavu, to je zakletva o tome da ćete govoriti istinu i morate da je izgovorite pre nego što počnete sa svedočenjem. Vama će je pročitati tužilac i to deo po deo, onda ćete čuti prevodioca kako to prevodi, a onda vi to, molim vas, ponovite za nas. Hajde da probamo. Samo prvi deo.

TUŽILAC GRUM: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu. Možete li to da ponovite?

SVEDOK B-1701: Svečano ponavljam svoju istinu.

TUŽILAC GRUM: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, to ponovite.

SVEDOK B-1701: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu.

TUŽILAC GRUM: Celu istinu.

SVEDOK B-1701: Celu istinu.

TUŽILAC GRUM: I ništa osim istine.

SUDIJA MEJ: Da li neko može da interpretira šta je svedok rekao?

TUŽILAC GRUM: I ništa osim istine.

SVEDOK B-1701: I ništa osim istine.

SUDIJA MEJ: Hvala vam. Sada možete da sednete.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, mi ćemo sada da predložimo jedan set dokumenata, molim poslužitelja da to podeli i da se dodeli broj tom dokumentu.

sekretar: Časni Sude, ovo će biti dokazni predmet Tužilaštva 430.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC GRUM

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim da se svedoku prvo pokaže dokument 430 pod tabulatorom 1. Gospodine, pogledajte, molim vas, ime koje stoji pri vrhu tog lista papira i recite nam da li je to vaše ime?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Tokom ovog postupka ja i ostali u sudnici ćemo vas oslovljavati kao „svedok B-1701“. Gospodine, molim vas da počnete vaše svedočenje tako što ćete u nekoliko rečenica opisati Pretresnom veću selo Glogova u opštini Bratunac. Možete li da nam kažete otprilike koliko je veliko selo Glogova i kakav je bio nacionalni sastav stanovnika tog sela?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Kao nacionalni sastav vrlo je bio složen i vrlo je bilo dobro, mislim dobro smo svi saradivali, nikakvih problema, mislim, nije tu bilo. A brojalo je 750 ljudi to selo, Glogova.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li bi bilo ispravno da se kaže da je Glogova bilo drugo po veličini mesto u opštini Bratunac?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sada bih želeo da se osvrnemo na april 1992. godine. Da li ste vi videli veliki broj uniformisanih vojnika kako dolaze u selo Glogova?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej.

SUDIJA MEJ: U čemu je vaša primedba?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Zašto smo na privatnoj sednici?

sekretar: Mi smo na javnoj sednici, časni Sude.

SUDIJA MEJ: Nastavite.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da, molim vas, odgovorite na pitanje da li ste u aprilu 1992. godine videli puno vojnika u blizini Bratunca?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da kažete sudijama koliko je otprilike tamo bilo vojnika i kako su bili obučeni?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Da reknem koliko je bilo vojnika, mislim to nisam mogao ni da brojim, a bilo je toga puno. Bilo je dosta transportera, bilo je tenkova, uniforma Jugoslovenske narodne armije sve je bila, druge uniforme nije bilo, to je bilo oko fontane i u produžetku, dole do ambulante parkirano, svaki čošak jedne zgrade je bio sa jedno muško vojnik, jedno žensko. Oružje drže, svi stoje, na gotovs. Na zgradama je bilo isto, na prozorima, gore na fontani, jer vidio sam fino, puškomitraljez je bio.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine, sada bih želeo da vam postavim par konkretnijih pitanja o uniformama. Rekli ste da su to bile uniforme JNA. Da li su ti vojnici imali na sebi još nešto šta nije bio deo uobičajene uniforme JNA?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Nisam to mogao premetiti ništa.

prevodioci: Fontana o kojoj govori svedok je zapravo hotel "Fontana".

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Rekli ste da ste videli neke oklopne transportere i tenkove. Možete li da kažete sudijama koliko ste otprilike tenkova i transportera videli?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Otprilike 10 do 15 vozila, tu što sam ja vidio momentalno kud sam prolazio.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sad bih želeo da vam skrenem pažnju na period posle toga. Da li je u jednom trenutku predsednik Mesne zajednice Glogova vas i ostale meštane obavestio da treba da dođete u Dom kulture da čujete neki govor?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kako se zvao predsednik vaše Mesne zajednice?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ibišević Nezir.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I da li ste vi otišli tamo kako vam je rečeno?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dok ste bili tamo, da li vam se obratila osoba koja vam je bila poznata u vezi sa predajom oružja?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Jeste, Miroslav Deronjić.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Recite nam, molim vas, ukratko, u jednoj ili dve rečenice šta je Miroslav Deronjić tom prilikom rekao vama i ostalim meštanima?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Rekao nam je da snesemo lovačko oružje, da predamo, da ništa ne paničimo, da ćemo mi... Nama biti vraćeno naše lovačko oružje.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je on vama i ljudima koji su tamo bili dao neke garancije, da li je rekao da vam se ništa loše neće desiti?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas da se uključi i drugi mikrofoni. Gospodine, kratko posle tog govora gospodina Deronjića, da li ste vi razgovarali sa čovekom po imenu Ramo Ibišević?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Recite nam otprilike o čemu ste vi i gospodin Ibišević razgovarali?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ja sam došao u prodavaonicu i tu je radio Mehe Ibiševića sin, da uzmem stvari sebi kući i Ramo je došao. Nas je bilo jedno šest do sedam. I on nama veli: "Ja sam", kaže, "ljudi noćas vidio", išao u štalu da polaže konju, "kamion kad je prošao gore makadernim putem iznad njegove kuće, pod Magašiće do mosta je došao i dijelio im je oružje. Sve oružje je bilo, mislim i puškomitraljezi i to". Tako nam je rekao.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li vam je on rekao konkretno koje su nacionalnosti bili ljudi koji su primali to oružje?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ništa nam nije rekao koje nacionalnosti, nije to ni vidio, a pod selo Magašićima i da je vidio Deronjića tu, Miroslava da je bio tu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kakav je bio nacionalni sastav Magašića?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Mislim skupa Mjesna zajednica Glogova, je li me to pitate?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je neko stanovništvo bilo većinsko u selu Magašić?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Bilo je pola-pola, Muslimani i Srbi.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kratko posle toga, da li je došlo do još jednog sastanka pred kućom Mehmeda Ibiševića, opet u vezi sa predajom oružja?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete, po vašem sećanju otprilike, kada se dogodio taj drugi sastanak?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Otprilike ne bi mogao to baš da reknem, ali prije... Na jedno četiri dana nego što će mislim to selo da izgori, tri, četiri dana, tako.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ko vam se tom prilikom obratio, ko je govorio?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Govorio nam je i tada dole Miroslav Deronjić je dolazio na kapiju školskog dvorišta i on je rekao: "Nemojte ništa da se plašite, nemojte ništa paničiti". Ovi su ljudi neki postavljali pitanja, kaže vi

nama pred Ibiševića kućom: "Vi ne odnosite džaba ove puške, ali vi izgleda meni hoćete ove naše puške da uzmete, a da nas pobijete našim puškama". Kaže "ne". On veli to.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Taj čovek po imenu Deronjić, recite nam ukratko šta znate o njemu, na kojem je položaju bio u to vreme ili šta ste znali o njemu u to vreme?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ne znam uopšte njegov položaj, ni njegovo vrijeme, ja sam njega poznavao samo dok je bio, mislim, mali, išao u školu, tako sam ga poznavao. Vrlo dobro i njegova oca znam. Jako prijatelji bili smo svi skupa, nemam ni tu šta da rekнем, a poslije gdje je on bio išao u školu, to ne znam i nisam ni znao do kraja koju je funkciju imao.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine, da li ste u jednom trenutku vi, odnosno meštani vašeg sela zaista i predali oružje?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Jesmo predali, odmah smo predali oružje tu pred Ibišević Mehmeda kućom.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Recite nam ukratko, kome ste predali to oružje?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Bili su... Ne mogu se sad mislim u potpunosti sjetiti, tri do četiri policajca su bila i jedan je bio u civilnoj uniformi koji je izdavao nama potvrde. Na tim potvrdama ni pečata nije bilo nego samo potpis koga nije mogao niko pročitati.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, kada ste vi i ostali predali oružje, ti ljudi su vam dali neku potvrdu da ste predali oružje. Je li tako?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Da, tako je.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Posle tog događaja, da li ste ustanovili da je Glogova opkoljena?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Da, kad smo predavali oružje već je bila opkoljena i sa svim tenkovima i transporterima i vojska, to je se pucalo sa sviju strana. Samo nije se pucalo u narod, pucalo je u zrak.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Na osnovu onoga šta ste videli tog dana, da li mislite da je bilo moguće da vi i ostali meštani vašeg sela napustite selo u to vreme?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Pa ne znamo... Mi smo toliko bili uzbuđeni, nemaš kud ni izaći kad je vojska okružila, a ne znamo ni šta da radimo od svog života. U takvom smo stanju bili.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ljudi koji su tada opkolili vaše selo, da li mislite da su mogli da vide kako ste bili obučeni?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Opišite nam... Ispravka, da li ste vi mogli da vidite šta su oni nosili, kako su oni bili obučeni?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Mi smo mogli vidjeti vojsku, a videli smo tenkove, oni su nosili, sve je bilo u uniformi Jugoslovenske narodne armije.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je bilo nešto šta su oni nosili na sebi, a šta nije bila uniforma, koliko ste vi mogli da procenite?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ne znam, izvini, kako me pitate to. Izvinite, ponovite.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle konkretno, da li ste videli dva vozača tenka i ako ste videli, možete li da nam kažete šta su oni nosili na glavama?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Dobro, hvala, to mi je jasno. Vidio sam ta dva vozača od tenka od pojasa gore, ustali su na asfaltu, izašli i nešto razgovaraju sa tim, ili koji su bili tu oko njega bliže i vidio sam kokarde na kapama, kape petrovke, one široke im na glavama.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kasnije te večeri da li ste gledali jednu emisiju koja je emitovana iz Beograda?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Da, gledao sam. Da idem redom. Otale sam krenuo kako smo predali oružje, mi smo bili opkoljeni, došao sam kući, ono se puca sa sviju strana. Tuda je bio prošao jedan metak, to čuo da zviždi, a ono nisam čuo više, mislim metak da zviždi, oni su pucali u zrak. I naveče, i otišli su, sad da li je vojska otišla sa brda gore nisam vidio, a otišli su tenkovi, mislim transporteri. I gledam TV dnevnik beogradski i kako fale nas, kako smo ljudi iz Glogove i da smo predali mi svoje naoružanje, da smo najljepši ljudi, a sutradan ujutru u 6.00 nas pale i ubijaju.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dobro. Kažete sledećeg dana. Sećate li se možda tačno dana kada je napadnuto selo?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Sjećam se dobro, to mi je ostalo... Ne mogu to ni zaboraviti nikada dok sam živ, života mi. 9. maja ujutru u 6.00.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Opišite nam molim vas šta ste videli ujutro u 6.00 toga dana?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Videli... Probudio se, čuo sam pucanj i kako kuće gore, izleteo sam iz kuće, uplašim se, izletio sam iz kuće... Kuće gore sve, i još nisu bile jedno dvije kuće do mene. Ja sam okrenuo preko svoje njive kuruzovine, dođem u kraj ovako jedan šumarak, sjednem, uzmem cigaru da pušim. Oni dođu do kuće i zapališe moju kuću i idu dalje. I ja sam tu bio sve... Oni su otišli naviše. Popalili su sve kuće, sijena, sve što je god zapaljivo palili su. I otuda su se kasnije vratili i idu sve u stroj, sklapaju obruč iznad... "Evo ga", kaže, "neka ga", kažu, "nemojte ga dirati", "dajte ga", kaže, "ovamo, meni". I ja pravo išao preko njive njemu, tu je moja kuća bila na gori, više kuće on je stao i tu smo bili. Ne daju mi ni da sjedem ni ništa, tako me je držao.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine, sada ću da vam postavim nekoliko konkretnih pitanja u vezi tog događaja. Pre nego što ste se vi toga jutra probudili, da li je bilo ikakvog oružanog otpora ili bilo kakvog sukoba u Glogovi?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Spominjali ste jednu grupu ljudi, rekli ste „oni“. Da li možete da se setite koliko je otprilike bilo ljudi u toj grupi i šta su oni imali na sebi?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: U vidu uniforme vatrogasaca, na sebi su imali tu uniformu, kao neku zapaljivu smjesu nosili, šta li, ne znam ni ja šta. Dok onako brzo kuće stvori se u plamenu, to mora biti neka zapaljiva smjesa.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li su nešto nosili kako bi pokrili lice?

SUDIJA MEJ: Molim vas, samo trenutak, gospodine. Molim vas, pomozite nam u vezi sledećeg. Vi stalno kažete, "oni", "oni su uradili ovo", "oni su palili kuće". Recite nam na koga mislite, ko su ti "oni"?

SVEDOK B-1701: Na vojsku, vojska. Izvinjavam se, mislim na to što imam tako riječnik, to.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko ste vi pripadnika vojske, otprilike videli to jutro?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: To jutro ih... Ne mogu, kad su se vratili odozgo prema meni i mene uhvatili, ja ih nisam mogao prebrojati kad je to bilo puno. To je sklappalo obruč skroz i sve sastavljalo dole do tržni centar.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li su nešto nosili na glavama?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Nisu oni, ja nisam vidio ništa da imaju, a ova vojska jeste što je bila, koja ide prema meni, oni su svi u maskiranim, čarape crne na glavama.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste toga jutra čuli nekakvu eksploziju?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ja jesam čuo eksploziju, ali nisam znao da je taj eksploziv dok mi nije pričao Ibišević Mehmed da je njegova kuća odmah više džamije preko asfalta, kaže prva ta detonacija "zolja", kaže, je udarila i oborila minaret u džamiji.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dok ste se krili u kukuruzištu, da li ste zapazili šta je ta grupa radila u kućama vaših komšija?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Nisam, nisu ništa radili. Oni su samo koga nađu u kuću izgone i prema tržnom centru su ih gonili, a ovi idu ostali, samo pale.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ja ću sada da vam kažem imena nekih ljudi koji su živeli u tom kraju i zamoliću vas da nam ukratko kažete šta ste videli da se dogodilo u tim kućama. Prva kuća koja me zanima je kuća Mede Delića. Da li ste videli šta se dogodilo u kući Mede Delića?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Opišite nam, molim vas.

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Odozgo kako je išla vojska kod kuće, Medo Delić, čovjek je bio bolestan, imao je 60 godina starosti i penzioner je bio. Njega su našli, išćeraše ga otud i počeli su ga i da tuku. Išćerali ga tamo, možda jedno desetak metara od kuće, ima jednu krušku, i onaj jedan... Mislim i šamarali su ga, onaj jedan ubio ga iz puške odma.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine, mogu li da skrenem vašu pažnju na kuću Šeće Ibiševića? Možete li da nam opišete šta se tamo dogodilo, šta ste videli?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Vidio sam druga grupa koja je išla odozgo prema Ibišević Šeći, ta grupa je bila, i tri žene sa tom grupom i oni su izvicali Šeću. Šeća je izašao tamo vani pred kuću i žena mu Zlatija, i njega su počeli nešto maltretirati, ne mogu... Nisam mogao dobro ni da čujem jer bilo je prilično udaljeno od mene, a sreća da sam imao pogled, preko livadice sam gledao i pitaju ga "de ti je", kaže, "sin Nezir, predsjednik Mjesne zajednice?"

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sada me zanima kuća Adema Junuzovića.

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Kuća Adema Junuzovića, oni su počerali njih sad dole prema Ademovoj kući, Šeću su ranili i otale kad sam ja otude počeran da idem, ja sam vidio od Šećine kuće dole krv sve je prosuta do Ademove kuće. Kad dole se došlo do Ademove kuće, vidio sam Adema ispred njegove kuće isto. I možda jedno desetak, 15 metara dole od kuće u livadu odvojili su Adema i Zlatiju na desno, Šeću su ostavili na lijevo tamo gdje... On je bio i ranjen, ove su ženske tamo bile i one su psovale i ubili su Zlatiju i Adema. Kasnije ovamo je, ali ubijen je iz pištolja, pištolj je pucao, a ovamo na lijevu stranu gdje je Šećo... Tu je puškomitraljez pucao i njega sam tude kad sam išao vidio, sjedi u kanalu uslonjen fino, kao da je čovjek živ.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Spomenuli ste neke žene sada u posljednjem odgovoru. Te žene koje ste spomenuli, da li su one bile iz sela koje je napadnuto ili su one bile sa tom grupom koja je napala selo, sa vojnicima?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: One su bile sa tim vojnicima, što je napalo to selo i one su bile u uniformi.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada ste videli Šeću kako tamo sedi, da li ste mogli da procenite da li je živ ili mrtav?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Pa mrtav je, ali tako izgleda kao da je živ, tako su, mislim napravili mu u kanalu da sjedi.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li vas je u jednom trenutku ta grupa ljudi privela, uhapsila?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ta grupa ljudi je, i druga grupa je išla ozgo koji su sklapali obruč jer oni su bili... Ovi koji su bili kod Šećine kuće i Delić

Mede, to su ove grupe bile unutrašnje, koje su pretresale kuće i hvatale raju.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Moliću da se svedoku sada pokaže dokazni predmet Tužilaštva broj 430, tabulator 2. Gospodine, dok čekamo na ovaj dokazni predmet, da li ste vi u jednom trenutku pomogli jednom našem istražitelju iz Tužilaštva da napravi kartu tog područja gde su se dogodili ti događaji o kojima ste govorili danas? Dakle, da li ste skicirali to područje?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Jesam. Jesam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je to sada ispred vas? To je dokazni predmet pod tabulatorom 2. Da li je to kopija te karte?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Hvala. Sa tim smo završili.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Hvala.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine, nakon što su vas uhapsili, gde ste odvedeni?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Odveli su nas gore prema tržnom centru. Kad smo dolazili do tržnog centra onda su... Ja sam vodio svoju majku ispod ruke, izvinjavam se, i sad mi to dođe teško, i otale kaže "ti idi gore đe su ovi ljudi, kod Muje Osmanović kuće". Prikolicom kamiona oni su nas tu muškarce sakupljali, počeli nas tući ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine, da li su i vas tukli?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Evo sve po glavi, sa jedne strane pijuk, bradvina kao sikira drveno napravljeno u stolariji, sa jedne strane bradvinka, a sa druge strane pijuk od krampa, tim su nas tukli po glavama onim pijukom, a bradvinom po leđima i plećima.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U tom trenutku, da li je vama izgledalo da su ljudi koji su to radili deo iste one grupe koja je zapravo napala selo?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ništa nisam mogao primetiti, vojnici su uglavnom, uniforma Jugoslovenske narodne armije, čarapice na glavama, ništa ne mereš prepoznati nikog, i nije nam dozvoljeno da gledamo nikuda na stranu nego su nam odredili da gledamo uz put gore jedan, ono kod

verende Mujo, ovoga, Osmanovića. Ko, kaže, mrdne ikuda glavu na stranu, metak mu je u potiljak ili u čelo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Posle hapšenja, da li ste ponovo videli Miroslava Deronjića?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gde ste ga videli?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Vidio ga odma tu gdje smo mi bili... Zapravo kad smo otuda odozdo prvo išli, on je bio na autobuskoj stanici, ispred kuće ovoga, izvinite, zaboravio sam, Zaima Imamovića, Beganovića da rekнем, stoji na stanici sa par ljudi. Ništa nije on reagovao, mi smo prošli gore. Gore su nas tako kako sam pričao odvojili, maltretirali. Posle toga opet je on dolazio. Onda je okrenuo kod Muje Osmanovića kuće kola i vratio se odmah doli nazad. Ja ga više nisam vidio dok smo mi bili tuda i oni su naske posle postrojili, gore na asfalt. Klečali smo na koljenima, na prstima, nema se, kako nismo gledali u stub u Muje Osmanovića kući. Onda su nas vratili ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine, kada ste bili ispred kuće Muje Osmanovića, da li su tada razdvojili muškarce od žena?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste mogli u tom trenutku da prepoznate ljude koji su to uradili? Da li ste videli da li su to bili lokalni Srbi, meštani, ljudi iz tog kraja?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ništa nisi mogao, nisi mogao raspoznati, čarapice su na glavama, uniforma ista sva, nema razlike nikakve u uniformi. Nisi mogao ni raspoznati, a nije bilo ni dozvoljeno da gledaš na stranu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste videli kada su tukli Nezira Omerovića?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste takođe bili prisutni kada su mu odveli sina na batinanje?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste u jednom trenutku videli da je Nezir Omerović ubijen?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Opišite nam, molim vas, ukratko šta ste videli u vezi sa tim događajem.

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Videli smo, ja sam vidio lično kad su uzeli, jedan puta odveli Nezira dole prema Đafinoj kući, pa da su ga opet vraćali gore, dva puta. Nezira su tu ostavili. Onda su mu provodili sina dva puta, mislim, dobro, izvinjavam se. Drugi put on se više nije ni vratio, oni su njega ubili ispred Đafe Delića kuće. Onda Neziru je naređeno da ide gore prema Mujinoj kući. Nije krenuo ni dva, tri metra, onda je rafal u njega pukao, on je pao potrbuške po njivi, livadi.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li vam je poznata osoba po imenu Ćamil Rizvanović?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste njega videli toga dana?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Jeste, dočerat je u kolicima onda i do mene je bio, pored samog asfalta.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Šta se dogodilo sa gospodinom Rizvanovićem?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: On je sjedio, onako prekrenuta ta kolica malo, i on je pola već bio u kolica, pola se naslonio na među. Posle dolazi ona jedna ženska, kaže "Ćamile, đe da te", kaže, "pucam, ili je tu ili tu, u plečke ili u glavu?". Dva metka puca u plečke, treći metak u glavu, ovde nos mu je... I otale produžava doli, preskočila je jednoga, a koji je bio tu mislim ne znam, momentalno ne bi se mogao ni sjetiti, do njegovog, toga bratića Mensura koji ga je doveo u kolicima. I njega je isto ubila, jer nije drugi niko ni pucao nego ona. A potom je mislim Ćerim, nisam baš vidio da je ona lično njega ubila, jer kako se okrenula ona, ovako prema meni, vamo, podigla je pištolj gore u vis, a iz njega dim izlazi. I u tome se proviknula i skinula onu masku sa glave, od drugoga vojnika uzima flašu rakije i nazdravlja sama sebi, za jedno dva prsta, tri, popila je od njega.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine, da li je u jednom trenutku vama i još nekim ljudima naređeno da pokupite neka od tih tela i da ih negde odnesete?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Jeste, nama je palo posle naređenje, drugi su nastavili da ubijaju od Čamila i negdje svuda tamo redom i nama je posle naređeno da nosimo te mrtve pred Delić Đafe kuću. Došli smo do Đafe Delić kuće i kaže "nosite pravo, rijeka". Otale su, vojnici su se poredali sve kao da ideš na grob, da nosiš mrca u grob, sve pored našeg sela do drugog, do rijeke. I mi nosimo doli, bacimo ih u rijeku, striktno u vodu se moralo baciti. I naređuju sada nama, meni i još naske 10 se vratilo gore nazad da poneseo još, i mi smo otišli gore i krenuli da idemo u ovaj, da nosimo ih. U tome Nezir ili, Selim Omerović nije dovoljno bacio doli jednoga valjda u rijeku, poslije kaže "Bacaj ga doli u rijeku" i nešto su mu psovao. Nezir je doli njega, sagnio se, bacio, on je u njega pucao i Nezira ubio. Otuda se okreće ovamo i Ibišević Jusuf je, tu stoji ispred mene, kaže "zar me nećeš, zar ćeš me komšija ubiti?", ja, traži pare od Jusufa. Jusuf kaže "ja sam dao pare", kaže, "gori na asfaltu, sve što sam imao u džepu, nama je bilo naređeno novac, ja", kaže, "nemam više". "Nećeš me", kaže, "komšija ubiti, zajedno smo", kaže, "išli valjda u školu", šta su, ne znam, to ne mogu biti siguran. "Nećeš me valjda ubiti, imam", kaže "dvoje djece sitne i vidite li", kaže, "i sami znate da sam nepokretan".

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine.

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Izvolite.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Hteo bih da vam postavim neka konkretnija pitanja o tome kako ste nosili tela do reke i o toj oblasti gde ste bili. Koliko ste tela preneli tom prvom prilikom do reke?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Do rijeke nosili smo mi, po dvojica nas jednoga i doli smo... Ne bi mogao otprilike to ocjeniti koliko smo nosili kad nismo bili u koncentraciji svoga samoga života, jer si nenormalan čovjek postao. I odnijeli smo ta prva tijela dole, bacili u rijeku, vratili su nas opet gore po drugi put i tada kaže da je on, vidio sam tada Miroslava Deronjića kad je njemu Jusuf rekao. Tako sam ga raspoznao, drukčije ga ne bi mogao ni raspoznati ...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak, prekinuću vas. Znamo da vam je teško, ali gospodine, možete li pokušati da nam date neku predstavu o tome koliko ste tela vi preneli i koliko tela je ukupno bilo preneto do reke?

SVEDOK B-1701: Ukupno ja sam prenio dva tijela.

SUDIJA MEJ: A možete li da nam date neku predstavu o tome koliko je drugih tela bilo preneto do reke, otprilike?

SVEDOK B-1701: Tako, svi smo preneli po dva tela, neki dva puta, dva puta.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A koliko je ljudi prenosilo ta tela dva puta?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ne mogu vam to reći, jer nismo bili, mi nismo smjeli da gledamo ni tamo ni vamo, niti znam to tačno, samo nas je u toj grupi bilo 27. E tako, mislim, to znam sigurno, a da kažem koliko je koji puta, ja sam se vratio sa jednom grupom i drugi put. Kasnije nam je ostao Čamil Rizvanović, on je ostao sam gore i posle toga njega je dočerao Mehmed Ibišević u kolicima i štake, njegove štake i štake Omerovića.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine, vi ste rekli da ste videli kako je niz ljudi bilo ubijeno do tog trenutka, a sad mene interesuje da li je iko od tih ljudi bio naoružan ili da li su pružali nekakav otpor ljudima koji su ih napadali?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Otkud, nije imao niko ni oružja niti je ko davao otpora. Su čim će davati ga, jer nije imao ni oružja ni ništa. Nije se imalo o tome ni smisla, da bi to bilo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sad bih želeo ponovo da kažemo nešto o onome šta se desilo Jusufu Ibiševiću. Počeli ste da nam pričate o razgovoru koji je on vodio sa drugom osobom. Da li možete da nam kažete sa kim je on to razgovarao?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Sa Miroslavom Deronjićem.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste tada mogli da vidite šta je imao na sebi Miroslav Deronjić, kakvu odeću je nosio?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Jesam mogao viditi. Imao je na sebi uniformu oficirsku JNA i beretku na glavi, nakrivljenu na desnu stranu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li mu je nešto pokrивao lice?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Nije.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da ukratko opišete sudijama šta ste čuli od tog razgovora između gospodina Ibiševića i gospodina Deronjića?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: E onda se Jusuf okrenuo tamo, mislim prema njemu i kaže "komšija, zar ćeš me", kaže, "komšija ubiti, ja imam sitnu djecu i vidiš", kaže, "da sam i nepokretan" i sve. To je bilo, to sam vidio kad mu je rekao. I sa tim je posle ovaj vojnik ubio Jusufa i to u prsa tri metka, odma', a u ostale je sve pucato striktno u glavu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kažete vojnik je pucao u Jusufa. Je li to bio Deronjić ili neko drugi?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ne, ne, nije Deronjić nego vojnik koji je imao masku na glavi.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I dok je taj vojnik pucao u Jusufa, da li je gospodin Deronjić nešto uradio?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ništa nije, on je samo stajao, ništa reagovao nije. Stajao je. Ja kad sam posle krenuo gore, po drugu grupu ljudi da ponese, njega jednostavno... Ja ga više nisam ni vidio.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Već ste nam rekli o tome kako ste i drugi put nosili tela do reke. Da li ste posle toga opet videli neka tela ispred kuće osobe koja se zvala Džafo?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Džafo Delić, da. Vidio sam od sedam do 10 ljudi leži mrtvih i Nezirov sin tu leži pored ograde.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam ukratko opišete kakvu ste vrstu povreda videli na tim telima?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: U ovije su glave poprscale, a Nezirov je sin pucat ovamo negdje u telo, uglavnom glava mu je bila ispravna, pao je na lečke i leži potrbuške, ovaj, na leđima. Lice mu se vidi da nije u glavu pucato, da je lice čitavo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ta tela koja ste tom prilikom videli, da li su to bili muškarci, žene ili i jedni i drugi?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Sve muškarci su bili tu pobijeni.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Rekli ste nam o osobi koja je bila u kolicima, gospodinu Ćamilu Rizvanoviću. Da li ste vi kasnije i njegovo telo odneli do reke?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ne. Ibiševićevo ne. Izvinjavam se što sam vas prekinuo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ne Ibišević nego Ćamil koji je bio u kolicima.

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Rizvanović Ćamil.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da. Je li njegovo telo bilo preneto do reke?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Njegovo telo je prenio kasnije, kad smo mi dole donijeli drugu turu i nas kad su postrojili pored rijeke, kaže "vi sada ćete da idete gori uz ovu livadu, preko ovih mrtvih idete". Najedanput samo nalevo krug, ja kako sam se okrenuo, ja sam vidio Ćosića Ramiza, on je bio prvi, ja drugi, on je meni bio dovde ovako. Ja kako sam se okretao, u njega je glava nestala, nestala mu glava, strovalio se onako, na koljena, vjerovatno ja sam pošao da koračim ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine, da bismo bolje razumeli to šta govorite, kažite nam, vi ste učestvovali u prenošenju druge grupe tela do reke. Da li ste bili postrojeni zajedno sa drugim muškarcima?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Mi nismo bili postrojeni sa ovim, što su pobijeni na asfaltu gore, je li me to pitate?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ne, nego da li su od vas u jednom trenutku tražili da stanete uz reku, da se okrenete ka reci?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko je drugih ljudi bilo zajedno sa vama?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Bilo nas je 10. Zapravo da vam kažem, bilo nas je tu osam jer ubili su Selmu i ovoga Jusufa, nas je, osam je bilo. Pardon, izvinjavam se.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U redu. Od tih ljudi koji su bili zajedno postrojeni sa vama okrenuti ka reci, jeste li nekog od njih poznavali?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Samo sam poznao toga Ramiza Ćosića i Đafu Delića.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam opišete šta se desilo pošto ste se vi i drugi postrojili okrenuti ka reci?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Postrojili nas prema rijeci, kažu nam preko ovih mrtvih gore da idemo uz livadu i nama je pala komanda nalevo krug. Mi se okrećemo i po nama je rafal počeo. U okretanju tome ja sam pogledao, u Ramiza Ćosića glave nestade, on pada, ja sam vjerojatno bio da maknem nogom, ovi su udarili onda u mene drugi, ja sam preko njih u vodu dolje u rijeku i oni su tako na mene. Kasnije ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste i vi bili povređeni tokom te pucnjave?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Šta ste vi uradili pošto su pucali u vas?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ništa. Šta ću uraditi, izgubio sam, nisam bio normalan, ne znam za svijest, a kamoli šta drugo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam tačno opišete gde ste pali ili gde ste završili pošto je pucano na vas?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Pali smo u rijeku na one mrtve. I ja sam pao na, ovako, nekako na desnu stranu. Ostalo mi je, samo ovaj dio nosa nije bio u vodi, ovako, i ovo uvo, a odozgo, posle su doćerali Ćamila Rizvanovića i njega pa mi je ovde bio, i njegov je mozak curio meni ovde. I tako sam bio tu među mrtvim četiri puna sata.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste ostali u reci četiri sata skroz potopljeni u vodu, sem vašeg nosa?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Sem nosa i levog uveta sve, pa me grčevi počeli hvatati i groznica me počela tresti, jedanput sam rešavao da ustanem, da me ubiju, da se ne mučim više.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li možete da nam kažete, ukoliko se sećate, šta se desilo tokom ta četiri sata dok ste ležali skoro potopljeni u reci?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ja sam ležao u toj rijeci poslije i vidim, rekoh, da li bi' mogao izvući glavu ili da vidim ima li ko u blizini, pa da ustanem i da idem doli, između tih joški da se sakrijem. Kad sam pogledao preko obale, gone još jednu grupu asfaltom prema Đafe Delića kući.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste tokom ta četiri sata čuli pucnjavu?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Čuo sam kad su ih očerali, i ima jedan potočić ovako, malo je bio između nas, ozgo kontra, jer teče taj potočić, sa one strane, mislim otuda odmah naske postrojili, nalevo krug, nišani, pali i pobili. U toj je grupi bilo 25.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je kasnije, u jednom trenutku i Čamilovo telo bilo bačeno u reku, čoveka koji je bio u kolicima?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Rekao sam maloprije i bio napomenuo da je Mehmed Ibišević bio dočero Čamila u kolicima i bacio ozgo na mene, tu gde mu je, njegov mozak curio meni, jer ona voda hladna. Kad sam posle ustao, onda sam vidio tačno da je mozak, zastalo mi na kragnu ovde od košulje. Kaže Mehmed "ajte, bježite tamo gore, uza te livade", Mehmed je krenuo preko nas, gazi, hoda ništa, ko po balvanu. On pređe tamo do livade ka njemu, psuje ga nešto, šta ga je psovao sad ne mogu to da reknem tačno, "mislio si", kaže, "da preživiš genocid", kaže, "pa da budeš bio svjedok" i pucao je u Mehmeda. Samo mu je ostalo ovo ovdje, u desne strane ovo malo košulje, a ono mu je sve razneseno, cijela glava i kosti.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste vi kasnije zaključili da možete da izađete iz vode, da je bezbedno da izađete iz vode?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ne, nije bilo bezbjedno. Vojska je tuda blizu, čuje se više "evo ga", pucaju, pale kuće, to galame. Ja riješavam, došli već zadnji trenuci da ustajem i ja se izvlačim. Kad sam već ustao, pogledam ovako, tamo napred jedan čovjek se vrti tamo oko jednog stabla, ja mislim vojnik. Neka je i vojnik, ja idem prema njemu i ne gledam u njega kad puca, rekoh, u mene. Kad sam došao blizu, Šaban neki, poznavao sam ga, bio je vozač i on i brat mu, pa reko "bolan Šabane", na jedno dva metra sam došao od njega, "što mi nisi javio da ustanem prije". Kaže "idi, vidiš koji su", kaže. "Ajmo", rekoh, "Šabane ovde između onih joška, pa ćemo tamo kod kuća gore da se izvučemo odavle, ne moremo ni ovde", rek'o, "biti". Mene je stala groznica tresti. Ja sam bio da padnem, al' ne mogu, a pripucalo. Tamo krenemo, ova druga grupa pobijena i sad gledam da li je moj sin, rekoh, tu. On je bio sa onim dječacima, rekoh da li je i on ubijen, ja zabrinut. Nije.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Je li vaš sin bio ubijen tog dana?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Nije. Moj je sin poginuo kasnije u Konjević Polje, ubila ga granata.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, da li je sada prikladan trenutak za pauzu?

SUDIJA MEJ: Da. Napravićemo pauzu. Gospodine B-1701, napravićemo pauzu od 20 minuta. Molim vas da ni sa kim ne razgovarate o vašem svedočenju sve dok ga ne završite, a to uključuje i zastupnike Tužilaštva. Molim da se vratite za 20 minuta.

(pauza)

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Grum.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine, hteo bih da vam postavim još nekoliko pitanja o onome šta se dogodilo kod reke. Da li vam je poznato da su i drugi ljudi ubijeni na sličan način kao i oni koji su ubijeni oko vas na reci?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Opišite nam neka druga ubistva za koja imate lična saznanja, a koja su se dogodila tog dana na reci.

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Pa tu drugu grupu kad su doterali onamo, sa one strane, odmah pored toga potocića od nas je odma, komanda je pala nalevo krug, nišani, pali. Potom je puškomitraljez odma pucao.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko je otprilike ljudi bilo u toj grupi?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: 25.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li su to bili i muškarci i žene?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Muškarci sve.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da kažete Pretresnom veću otprilike koliko su bili stari ti ljudi?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Pa od 30 godina do... Od 18 do 30 godina najstariji u toj grupi.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A ljudi koji su ih sproveli do reke, da li ste mogli da vidite koliko ih je bilo?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Vidio sam pre kad sam, pričao sam kad sam podigao glavu da razgledam, pa da bi, mogao da ustanem da idem,

onda sam pogledao ovako gore lijevo, oni njih gone, tih 25 ljudi, njih četiri vojnika sa oružjem na gotovs, automatske puške, u svima.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ovi drugi ljudi koji su bili u vašoj grupi kada je na vas pucano, ja sada govorim o žrtvama, da li je i jedna od tih žrtava bila u nekoj uniformi?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Nije, nije, nije. Niko nije imao uniformu, otkud mu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je neko od njih bio naoružan? Jeste li to mogli da vidite?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ovo što je bilo, kao lovci što su bili, to je bilo predato oružje, a drugo nije imao niko oružja, nije imao ništa, kako, otkud.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ta grupa od 25 ljudi, hteo bih da vam postavim ista dva pitanja. Dakle, recite nam, da li su oni bili u civilnoj odeći ili u uniformama i da li su bili naoružani?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ne, bilo je sve u civilki. Otkud im neka od uniformi, nego civilno je to sve bilo. Sve su to bili mladi, od 14 godina do 30. Mustafa je bio najstariji među njima, sa svoja dva sina koja... U zagrljaju je ovako bio ležao kad sam ja bio posle gledao ima li moj sin tu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine, dok ste se pripremali za svedočenje, da li ste zajedno sa članovima Tužilaštva radili na popisu imena ljudi za koje se sećate da su ubijeni tog dana u Glogovi?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ja sam to iznosio koji su to ljudi. Ja sam ih lično znao, ja sam im pričao i to je pisano, a drukčije ne znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je vama ta lista kasnije pročitana naglas i da li ste vi utvrdili da je ona tačna?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sad ću da zamolim da vam se pokaže dokazni predmet Tužilaštva 430, tabulator 3, a vas pitam da li prepoznajete vaš rukopis u donjem desnom uglu dokumenta?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je to taj popis imena koji je vama pročitao u sklopu priprema za svedočenje?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Izvinite, vi ćete da ga čitate, je li? Je li tako velite meni?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ne. Ja to sada neću da čitam. Ja vas samo pitam da li je to taj popis koji je vama pročitao pre nego što ste ga potpisali?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Jeste, taj je potpis. Tu su mi listu dali, ti su, ti ljudi tu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Hvala. Završio sam sa ovim dokaznim predmetom. Gospodine, da li ste se vi u jednom trenutku ponovo spojili sa vašom porodicom?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Jesam, uveče oko 19.30.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gde ste pronašli svoju porodicu?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Gore na vrhu sela u jednom potočnjaku, šumi.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste imali priliku da se vratite kući i vidite u kakvom je ona stanju?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Pa nisam mogao da se vratim za jedno tri dana. Da izvinite, mislim moram sad da se izrazim, al' se izvinjavam prvo, ja sam toliko bio već slab da sam tri dana mokrio krv.

SUDIJA MEJ: Gospodine, ovde ne morate da se izvinjavate.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine, opišite nam, molim vas, šta ste zatekli kada ste se posle tri dana vratili u svoje selo?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Izgorelo sve, nema nigdje ništa, eto to, ima poneka kokoška trči u avliji, nigdje ništa od tri kuće. Tri... Sam imao, nema nigdje ništa. Još gore sam bio potrešen.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste videli imanja vaših komšija? Možete li da nam kažete u kakvom stanju su bila njihova imanja?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Isto kao i moja, isto nema gdje je bilo, sve je to savnjato, mislim sagorilo, ono što je moglo da gori, to je sagorilo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada ste se taj put vratili, da li ste videli neka vojna vozila u tom području?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Idu od Kravice prema Bratuncu kolona vozila, pjesma, vriska, pucaju, muzika kao da je u nekim hotelima, tako idu asfaltom prema Bratuncu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Tokom tog dana, onog dana kad ste videli kako su ubijali te ljude, da li ste u jednom trenutku videli da je neko od tih vojnika pokušao da spreči ta ubistva koja ste videli? Da li je neko pokušao da pomogne tim ljudima na neki način?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Niko ništa nije ni progovorio.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste se kasnije vratili na reku?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Jesam za jedno četiri, pet dana sa Ibišević Mehmedom, on me molio da idemo da uzmemo... To je od dva brata djeca, on i Mustafa, kaže da zakopamo Mustafu i njegova dva sina. Rekoh "Mehmede, ja ne mogu, ja sam bolestan", rekoh "ne mogu, ni rukama ne mogu". "Ajde", kaže, "molim te, pomoz mi koliko bilo da sahranim moje, ja ću to", kaže, "više uraditi, koliko bilo da mi pomogneš". I ja tako sa njim krenem doli. Sišli smo, magla ono pored rijeke, uzmemo Mustafu i njegova dva sina, samo da, onako polegnemo u zemlju. U tome rekoh "daj da zapalimo jednu cigaru, Mehmede", kaže, "dobro zapali, hajde". Ja zapalim cigaru kad pomoliše se traktori asfaltom, odozgo idu i doli prema onim mrtvim gde sam i ja bio nastreljan. Stadoše ih kupiti, bacaju ih u prikolice traktora, voze pred školu, u dvorište kod škole, tu su ih istresali. E otale kad su ih odbavili, ja nisam mogao viditi. I danas danji ta mislim tijela nisu se ni pronašli ni gdje su, ni ništa. Doduše, neki su se pronalazili, već su sahranjeni, a od njih niko tu nema da se nađe.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine, recite nam otprilike, kako bi sudije znale, koliko je bilo tela koja su ležala tamo na obali reke kada ste se sa prijateljem vratili?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Pa ja sam bio u toj grupi od 52 čovjeka, naske je bilo i tu su nas kod ovoga Muje Osmanovića kuće razdvojili i očerali u tržnom centru gore, piše tržni centar, a mi smo ostali, 26 nas. Ti su ljudi svi pobijeni, jedini sam ja tu preživio. Drugi nije niko više preživio, mislim ja ne znam, ne sjećam se, nije se neko ni pojavio niti sam ja koga vidio. Možda je iz one grupe neko slučajno pokušao da pobjegne i da je pobjegao. Nije

se pojavio, čuo bi ja do sada da se pojavio i da je pobjego. Prema tome, ne znam ništa.

TUŽILAC GRUM: Nemam više pitanja za ovog svedoka.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Miloševiću.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Mej, ja ću imati u vidu i godine i uznemirenost svedoka pa ću postavljati pitanja što jednostavnije mogu, ali to će uzeti malo više vremena verovatno. Gospodine B-1701, zapisao sam ovo šta ste citirali da je neko rekao, mislim na citat "mislio si da ćeš da preživiš genocid i da budeš svedok." To je neko, kako vi navodite, vikao. Da li biste mogli to da objasnite? Ko je to govorio, na koga se odnosilo i šta se događalo?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Govorio je taj vojnik koji je pucao u naske, ali pucao je u mene, mene je psovao i rekao me "druže, Mehmede, mislio si da ćeš da preživiš, da svjedočiš genocid". Ja bi samo još jedno pitanje postavio, u sve odgovor bi želio da na moje pitanje se odgovara, a ostalo ne bi želio nikakav razgovor da imadem.

SUDIJA MEJ: Gospodine, znamo da je ovo zaista jako teško za vas jer događaji koje ovde morate da opišete su zaista strašni. Međutim, vi ste ovde došli da svedočite. Znamo da je to teže, jer što je ovde optuženi lično i što vam on postavlja pitanja, međutim on na to ima pravo i to će nam pomoći da procenimo vaše svjedočenje. Time što ćete da odgovarate na njegova pitanja, time ćete i nama da pomognete, a mi ćemo da se pobrinemo da vas on ni na koji način ne vređa. On je i sam rekao da će da bude pažljiv i mi ćemo za to da se postaramo. Ali molimo vas da odgovarate na njegova pitanja i što budete kraće odgovarali, kraće će sve ovo i da traje. Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi, molim vas, koliko je, dakle, po vašem sećanju toga dana ukupno ljudi ubijeno u Glogovu, toga dana ili tih dana?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Toga dana u Glogovu je ubijeno 72 muškaraca, ima i žena, jer tu je, ima jedno dvije žene su isto bile nepokretne,

ali to je bilo van. Ja samo ovo govorim što je bilo na streljanju, to znam i znam za ove ostale 72 taj dan je odneo, a drugo ne znam, ja mislim, dalje nisam vidio. Ono što nisam vidio neću da pričam ni da govorim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, vi ste videli da je 72 ljudi ubijeno?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Jesam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste ih prebrojali?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Jesam. Prebrojao sam onu grupu gore što je bila posle, kasnije kad sam došao, gdje su bile žene i ljudi i da je bilo 16, tako nešto.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali ja nikako nisam mogao da dođem do tog broja iz ovoga šta ste vi govorili. Rekli ste da je kod vode bilo vas osam, pre toga 10, a posle osam, a onda posle ste govorili o drugoj grupi od 25. Je li tako?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Miloševiću, onda me niste razumjeli ili hoćete nešto da me zbunite. Osam je naske ostalo što nije pobijeno i komandovano "nalevo krug" i onda je naske osam ubijeno. Onda niste shvatili ili hoćete nešto drugo da reknete.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, recite mi, koliko stanovnika ima vaše selo?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Rekao sam.

SUDIJA MEJ: Ja mislim da zapravo niste. A ne, u pravu ste, rekli ste nam 750. Imate pravo. Da, gospodine Miloševiću, svedok je odgovorio 750.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li su svi oni bili tu u vreme kad se to događalo?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Pa... po inostranstvu, svugde, nije sve tu bilo u selu, raje je svud bilo, po Srbiji, po Makedoniji, svud, nije samo bilo u Glogovu. Ljudi su radili, bili na poslu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, recite mi koliko je tada po vašoj proceni ljudi bilo u selu kada su se odigrali ovi događaji koje opisujete?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Kako u selu da ja sad rekнем kao da sam ja brojao koliko je ljudi bilo u selu, a koliko je bilo vani tamo na poslu. Ne mogu to, to ne mogu da kažem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Da pređemo preko ovoga šta ste vi govorili. Iz ovoga šta ja imam pred sobom vi ste izjavu istražiteljima Tribunala dali u martu 2002. godine. Je li tako?

SUDIJA MEJ: Koji je datum? Da li je tačno da je to bilo u martu 2002. godine?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: U martu 2002. godine

SUDIJA MEJ: Da li sećate godpodine kada ste dali izjavu?

SVEDOK B-1701: Neće bit, u martu 2002. godine, 9. maja je bilo to ubistvo i ja smatram... I ja ubijen kao i ostali moji koji su izgubili život. Kako to da bidne?

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, uzećemo da je to u martu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro u martu 2002. godine dali ste izjavu istražiteljima ove strane. Međutim, vi ste takođe davali izjavu Državnoj komisiji za prikupljanje činjenica o ratnim zločinima, je li tako? U Bosni i Hercegovini, je li tako?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Da. Sve što sam znao ja sam reko, što nisam znao neću ni da rekнем. Sve ono što ono što je tačno ja ću da iznesem, što nije ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ali vi ste prethodno 1995. godine u junu mesecu takođe, dali izjavu predstavnicima Ministarstva unutrašnjih poslova Bosno i Hercegovine i Državne bezbednosti, je li to tačno?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ja se izvinjavam, ne znam tačno, to ne znam. Mislim da ne bi se mogo setim... Ja sam nepismen, prost čovek. Ja se izvinjavam, ali ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali se sećate da ste davali neku izjavu 1995. godine, je li tako?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ne sjećam se, nije mi u sjećanju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se sećate izjave Državnoj komisiji 30. januara 1998. godine?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ne, ne sjećam se.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Evo, budite ljubazni pa pogledajte ovu vašu izjavu koju ste dali 19. jula ...

SUDIJA MEJ: Ne. Osim ako tu nema nešto šta svedok može da prepozna, ako on ne zna da čita, onda neme smisla da mu se to daje. Da li je na tom dokumentu nešto šta je on u stanju da prepozna?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej ja sam njegovu izjavu dobio od suprotne strane, ja nisam ovu izjavu mogao da dobijem od nekoga drugog. Ona nosi ...

SUDIJA MEJ: Pa ja ni ne kažem da ste vi to dobili od nekog drugog, samo kažem da nema smisla da se predočava ta izjava svedoku u ovim okolnostima, osim ako nema ništa šta on može da prepozna.

TUŽILAC GRUM: Ako mogu da vam pomognem na izjavi je potpis, pa onda može to da se iskoristi.

SUDIJA MEJ: U redu pokažite to svedoku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, ovaj zapisnik Ministarstva unutrašnjih poslova, sektor Državne bezbednosti Tuzla nosi datum 19. jul 1995. godine. Vi ste taj zapisnik potpisali. Evo pogledajte.

SUDIJA MEJ: Neka svedok pogleda dokument. Gospodine, da li vidite na tom dokumentu vaš potpis ili neku oznaku koju ste vi stavili?

SVEDOK B-1701: Vidim.

SUDIJA MEJ: Da li to može da vam pomogne da se setite da ste vi 1995. godine dali tu izjavu MUP-u?

SVEDOK B-1701: Ja sam rekao, ja se izvinjavam. Pošto sam ja čovek nepismen možda sam i da... Ja ne znam. Ne mogu da se sjetim.

SUDIJA MEJ: Nema potrebe da se izvinjavate, što ne možete da se setite. Ljudi stalno nešto zaboravljaju. Dobro, svedok je video dokument. Dokument može da se vrati. Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tada, dakle, pre osam godina 1995. godine, kada ste davali izjavu MUP-u Bosne i Hercegovine, svedočili ste o događajima koji su se desili svega par godina pre toga. Dakle, desili se 1991. i 1992. godine, je li tako? A, vi dajete izjavu 1995. godine.

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ne. Nikakve izjave ja nisam dao i to me uopšte... Ne sjećam se o tome nikako.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sada ste videli svoju izjavu koju ste potpisali?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Dobro vidio, pozna' sam po potpisu, samo to me jedino poznajem to... Ne sjećam se.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa ja vam postavljam pitanje, da je po prirodi stvari 1995. godine kada ste davali tu izjavu, vama sećanje o događajima od pre tri godine je bilo svežije nego 2002. godine kada ste davali ovu drugu izjavu?

SUDIJA MEJ: One se ne seća da je dao izjavu. Prema tome, nema smisla da se na tome insistira. Možete da iznesete pred svedoka delove iz te izjave. Naravno pod uslovom da je to relevantno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ali molim vas, ja onda zaista ne znam, gospodine Mej, kako mogu da ispitujem svedoka sa ovakvim objašnjenjima.

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Sa tak'im načinom mene nema šta ispitivat. Ja kažem da poznajem svoje potpise. Ono što sam potpisao to znam da je tačno, ono što nisam potpisao to ne znam da je tačno i neću da pričam ono što nije. Želio bih da mi ne postavljate ta pitanja koje nema ovde, koja nisu u razmatranju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine B-1701, vi sada kažete niste dali ovu izjavu 1995. godine, je li tako?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Molim vas nemojte me samo zbunjivati, jer sam sada u tremi i ne bih želio ono što nije bitno da se razgovara mojim izjavama. Ne bih želio da se razgovara, pitanja, jer ne mogu nemam strpljenja.

SUDIJA MEJ: Samo trenutak. Najjednostavniji način bi bio da te izjave postanu dokazni predmet, ako to želite, gospodine Miloševiću, jer izgleda da u tom smeru nećemo ništa značajno da dobijemo od svedoka. Ali ako tu postoje neke stvari na koje želite nama da skrenete pažnju to možemo da učinimo tako da ih vi ponudite na usvajanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Pretpostavljam da ja mogu da ga pitam bar o ovoj izjavi koja nosi datum 2, 3. i 4. mart 2002. godine koju je obavio sa istražiteljima, je li tako?

SUDIJA MEJ: Da, svakako. Videćemo koliko daleko ćemo da dospemo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi kažete, gospodine B-1701, počinjete svoju izjavu, ovu od 2002. godine. "Ja sam dao izjavu bosanskoj policiji sredinom jula 1995. godine", pa onda kažete "nalazim da nije reč o detaljnoj izjavi o svim događajima koji su se odigrali, kao i da sadrži neke činjenice koje se nisu odvijale tim redom. Tokom uzimanja izjave, bilo je napravljeno nekoliko grešaka. Ta mi izjava u to vreme nije pročitana, a ja nisam mogao da ispravim greške" i tako dalje. Vi u ovoj izjavi koju dajete istražiteljima potvrđujete ovu prethodnu izjavu da ste je dali, ali kažete da vam tada nije pročitana. Dakle, ona nije tačna, da li to možemo da konstatujemo?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ne znam kako nije... Šta nije tačan?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja vas citiram ...

SUDIJA MEJ: Da li vam to pomaže da se setite ili ne?

SVEDOK B-1701: Ne mogu da se prisjetim. Mislim ... Ja ne...

SUDIJA MEJ: U redu. Pređite na sledeće pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li imate svest o tome da se ta izjava koju ste dali pre osam godina, po mnogim stvarima razlikuje od izjave koju ste dali posle osam godina, znači ta 1995. godine i ova 2002. godine? Da li možete da objasnite zbog čega je takva razlika?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ja ne znam, tu razlika da ima. Ja poznajem da sam to radio... Ne sjećam se toga. Ja sam držim ove svoje izjave, koje sam davao, ja možda sam mjenjao, toga ne mogu da se sjetim... Možda je bilo i greške, pa sam ispravio, ja neću da govorim ono što nije bilo. Ne, nego samo ono što je tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Onda molim vas u tački 3 ove izjave koju ste dali istražiteljima vi govorite o svom selu i kažete "u Glogovu je bilo" to je tačka 3, na strani 2, izjave svedoka "u Glogovu je bilo oko 750 kuća". Dakle kuća ...

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ja kažem numera, kuća kako to nazivate, tako je to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: "I po mojoj proceni imala je više od 2.000 stanovnika", je li tako?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Da, jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li to tačno?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Imate li bar neku približnu predstavu, kada su se ti događaji odigrali od te 2.000 stanovnika, jer bar polovina bila u selu?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ja se izvinjavam, nemojte me molim vas zbunjivat, jer dolazim... Ja sam čovek nepismen, ja to neću da kažem ono što nije. Ja sada da izmišljam ne. Ono što sam vidio, to 'oću da kažem, ono što ne znam, neću da kažem. Neću da lažem da je bilo 1.000 ili 2.000 stanovnika, ne znam. Jer bilo je svuda, nije ono bilo... Mislím i u Srbiji je bilo... Radili ljudi i po inostranstvima, sada je da kažem 1.000 il 2.000, jer ne znam tačno koliko je bilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ako nećete da kažete koliko je bilo ...

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Neću da lažem. Jer da znam koliko je bilo tačno kada se desilo, ja bi reko... Ko i ostalo što sam rek'o, ne bi ništa lažem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kažete da ste bili u jako dobrim odnosima sa Srbima, ali da je sve počelo da se menja januara 1992. godine kada ste primetili određenu promenu u ponašanju Srba.

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Dobre smo imali odnosno... Mislim da nije bilo nikako da bi se našla neka primedba sa strane i Srba i Muslimana, to je bilo sve... Živelo kao braća.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Živeli su u slozi, je li tako?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Sve u slozi. Igranke, sve, sve to bilo... Nikada nije bilo da neko nekome nešto rekne, da neko nekoga uvrjedi, ma kak'í.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A to je i moje saznanje iz informacija koje ja imam. Pa sam želeo da vas o tome pitam. E sad mi recite. Vi ste sve vreme živeli tamo, je li tako?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Jesam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da je još početkom septembra 1990. godine, 1990. godine, znači, 1990. godine održan osnivački sabor Stranke demokratske akcije u vašem selu. Da li se sećate toga?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne sećate se?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se sećate da je bilo preko 1.000 ljudi koji su demonstrirali ulicama i počele pretnje i parole "Bosna je muslimanska, Srbija je srpska" i pretnje Srbima. Znači septembra 1990. godine upravo u vašem selu?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: To nije tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li vam je išta poznato o aktivnosti... Prvo da vas pitam, da li vi išta znate o aktivnosti Stranke demokratske akcije u vašem selu?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ne. Šta ću da znam? Nikak'e nije bilo da se osniva vojska. Od čega da se osniva vojska? Ja tako shvaćem šta ti mene kažeš sada. Ja tako shvaćam, a šta vi shvaćate drugo... To nije bilo ništa otamo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li se sećate da je već sredinom 1991. godine, 1991. godine, dakle, rukovodstvo SDA organizovalo ilegalnu nabavku oružja i formiranje vojnih jedinica i izradu planova sa zauzimanjem objekata i obuku po okolnim selima?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ne, to nije tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li to nije tačno?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ne. To ja ne znam i ne interesujem me.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato ime čoveka koji se zove Rizvo Muhić?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: On je formirao jednu jedinicu od 50 boraca?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Odakle je? Iz kojeg je sela?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Upravo iz vašeg kraja?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Kog našeg kraja? Kog sela?

SUDIJA MEJ: Ja mislim da je navedeno da je to bilo vaše selo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro nije vam poznato. Odgovorite dakle ...

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ma nije taj čovjek opšte poznat. Nije nikako iz mog sela, niti ga poznam, za to ime nisam čuo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da kada su počele... Je li vam poznato uopšte formiranje bilo kakvih ilegalnih jedinica koje je formirala Stranka demokratske akcije u vašem kraju?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U vašem selu i u opštini Bratunac?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ne nije mi poznato o tome.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ništa?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ništa. I odakle će se formirati sa golim rukama. Svašta priča.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Jeste li bili u to vreme, znači krajem 1990. godine, 1991. godine, početkom 1992. godine na nekoj sportskoj, kulturnoj priredbi ili nekoj manifestaciji, bilo kakve vrste u vašem selu?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Koje godine?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Evo na primer 1991. godine? Cele 1991. godine, jeste li bili na bilo kakvoj sportskoj, kulturnoj ili bilo kakvoj manifestaciji u vašem selu?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Nijesam ja bio. Imao sam dvije nje devojčice koje su odlazile na te skupove. Mislim ja nisam htijeo da idem i što da ja moram ići đe one idu. Tu nisam isto. Skupovi su bili... Važno je da nisam čuo da je bilo neki problema, da je neko nešto pravio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Niste čuli da su sve te manifestacije bile kako Srbi treba da idu u Srbiju?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Miloševiću, nemojte me, molim vas, o tome nikako pitat'. To nije tačno, iako smo mi govorili i tada, onda govorimo i danas. Kako govore u Srpskoj Republici ovo je naša Srbija država, a ne kaže Bosna i Hercegovina. Znači moj... Ja ne morim sada tamo da odem. Izvinite me, ali nemojte mi postavljati pitanja nikako po pitanju ovoga svega, samo na ova moja ...

SUDIJA MEJ: Nemojte, gospodine B-1701, molim vas da se ne uzbuđujete oko ovoga, nemojte da se obraćate optuženom. Vi svedočite za sudije. Prema tome vaši odgovori treba da budu usmereni na nas. Ukoliko ne znate, onda tako i recite. Gospodine Miloševiću, izvolite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Pitam vas sasvim o konkretnim događajima, gospodine B-1701, da li se sećate slučaja osnovne škole u Kravici? Tu su decenijama školovana deca okolnih sela, bez ikakvih problema. Da li se sećate da su tada ovi aktivisti Stranke demokratske akcije, za svoju

decu da se ne bi mešala sa srpskom decom, organizovali etnički čistu školu u Konjevića Polju, koju su nazvali "Babović Hamza" ...

SUDIJA MEJ: Ne. Gospodine Miloševiću, ja ću da vas prekinem. U čemu je svrha svega ovoga? Svedok je opisao masovna pogubljenja do kojih je došlo u selu. On je svedočio o tome. Prema tome, neće nam biti od koristi da saznamo nešto o podelama u školama. Ukoliko imate direktna pitanja, znači ne politička, znači direktno pitanje naročito ona koja se tiču onoga šta se desilo u selu onog dana koje je on opisivao, ali ove političke stvari predstavljaju gubljenje vremena. Vi ne možete da kažete da to sve opravdava ova ubistva, da postoji neko političko opravdanje, je li to pokušavate da kažete?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ni jedan zločin ne može da bude pravdan drugim zločinom. Ja pokušavam da čujem činjenice koje ukazuju na istinitost događaja. Prema tome, ovde se ne radi o mom pokušaju da neki zločin opravdam drugim zločinom, ali svedok je ...

SUDIJA MEJ: U redu, ali nama politička diskusija nije od koristi. Vi, naravno, možete da osporite svedočenje, ukoliko želite. Možete da iznesete i alternativnu verziju ukoliko želite, ali čini mi se da se sada jako udaljavamo od suštine. Pređite na nešto drugo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Svedok je započeo svoje svedočenje, danas, glavno svedočenje prikupljanjem oružja. Pretpostavljam da se toga sećate.

SUDIJA MEJ: Ukoliko želite da ga pitate o tome, naravno da možete. Ukoliko želite da iznesete neku drugu verziju izvolite, ali tako što ćete postaviti pitanja šta se desilo u osnovnoj školi, nećete ništa da postignete.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: On ne zna o osnovnoj školi. Ja govorim o događajima koji su izazvali tenzije i koji su doveli do ovog hausa. Da li vam je poznato... Da li je tačno da je tokom 1991. godine naoružanje Teritorijalne odbrane koje su imala sva preduzeća i fabrike pokradeno i preneto u muslimanska sela, preko 1.000 automatskih pušaka i poluautomatskih pušaka, mitraljeza i ogromna količina municije i ostale opreme? Da li se sećate toga?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ne. Nego je to oružije... I odnelo, kažem da nije tačno. To svo oružje koje je bilo po mjesnim zajednicama to je sve odnešeno u SUP Bratunac, sve što je bilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U SUP Bratunac?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Svakao. Odnešeno nije odneto u Mjesnu zajednicu Glogovo. I nemojte me o tome nikako, jer odakle to nama to. Kada mi nismo imali to ništa. Odakle nam? Mene to interesuje ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja verujem da vi lično ...

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Pa kako vi mi sada pokazujete koje godine otvorene škola u Konjević Polju. Postavljate mi pitanja to... Kada je napravljena škola, kad je počeo rat u Konjević Polju? Mislim ja nemam tačan datum, ako treba proveriću pa morem da posle... Kada je počela raditi koje godine škola u Konjević Polju, a vi meni sada pričate o odvajanju dece, nije tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Je li znate ko je Besim Ibišević?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Besim?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da.

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Besi Ibišević?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Besim Ibišević? Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako se zvao predsednik Skupštine opštine u to vreme?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Skupštine opštine Bratunac?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste.

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ne bi' ti znao reći tačno. Ne bi znao tačno. Mene to nije interesovalo. Mene nije interesovala nikakva politika. Mene interesovo moj pos'lo, moj rad i moja djeca da izvedem i šaljem u školu. Mene nije interesovala politika.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To vam verujem da su vas interesovala vaša porodica i vaš radi i vaša deca. Samo govorim o tome da lice koje je

bilo predsjednik Skupštine opštine i Musliman, u svojoj knjizi piše o tome, kako je ukraden čak i top krajem februara 1992. godine. Pored svog ovog oružja.

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ja ne, ne sjećam se. Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro.

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Otkud to?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pitam vas dakle za jedan događaj o kome piše nekadašnji predsjednik Skupštine opštine i to Musliman. Dobro. Da li se sećate događaja u septembru 1991. godine kada su zajedno došli i srpski i muslimanski predstavnici. Došao je Nikola Koljević, Ejup Ganić, Vitomir Žepinić taj je bio zamenik ministra unutrašnjih poslova. Avdo Hebib i Enver Šarić načelnik centra Službe bezbednosti iz Tuzle, a ovo su političari, kao što se sećate Nikola Koljević i Ejup Ganić, Srbin i Musliman, je li tako?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Kakve veze ima što su oni dolazili? Ja ne znam to. Mene nije to zanimalo... Nije me interesovalo, ni ko je Srbin, ni ko je Musliman. Ni na koje skupštine sednice oni dolaze. Oni su radili svoj pos' o, ja sam radio moj pos' o.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja govori o njihovom dolasku u vaše selo upravo zbog tenzija koje su nastale ...

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: U našem selo nije došao od njia nikad ni jedan. To stojim iza toga. Nikada ni jedan od njeva nije došo od ti političara u naše selo, jer nije imo potrebe da dolazi. Mislim opšte nikaka načina da on to dolazi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se sećate da su ikada postavljane barikade, upravo na prilazima Bratuncu, uključujući i vaše selo. Znači u Glogovu, u Hranči, u selu Pervani. Da li se toga sećate? Da li se uopšte sećate nekih barikada?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ja se ne sjećem tih barikada. Nije mene to zanimalo, more možda je bilo. To neću da potvrdim, neću da lažem. Nisam vidjio, neću sada da kažem da sam video i da kažem ko je bio... Ne. Nisam ni čuo, a kamoli vidio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se sećate kada je SDA blokirala zgradu opštine i sprečila JNA da preuzme dokumentaciju, na osnovu

odlukama Vlade Jugoslavije, koja se odnosila na vojne obaveznike i tako dalje?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne sećate se ni tog događaja?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ne to... Ja sam radio... Ja sam bio šumski radnik. Ja sam dolazio sa posla, odlazi na poso. Mene to nije zanimalo i nisam na to kud gledao, ni ko kud hoda ni ništa. Toliko samo, o tome svemu. I ne bi želio o ovom pitanju ništa. Ne znam. Što ne znam ne bi... Onako samo me više potresa.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro vi ništa o tome ne znate. Da li išta znate ...

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ja samo znam i stojim iza ovoga. Sve do događaja ovi koji se dogodili, što sam video i što sam preboravio, drugo se ne sjećam više ničeg. Dokumentovaću, poslaću, poslaću što kažeš meni kada je to bilo u Kravici, ja ne znam, ni se sećam. Te godine si rekao sve dostaviću ...

SUDIJA MEJ: Ne brinite se oko toga. To je jedno sporedno pitanje. Izvolite gospodine Miloševiću, hajde da probamo da uradimo što je moguće više pre nego što završimo sa radom za danas. Možda biste mogli danas da završite unakrsno ispitivanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja ne verujem da mogu da završim sa ovim svedokom danas, gospodine Mej.

SVEDOK B-1701: Na osnovu razgovora ne mere ni završit. Kad nije završio mislim postavljate kontra, što ja ne znam. Isto kažem ovo je kontra za mene... za škole. Škola je pre počela.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pustite školu, molim vas, ja vas pitam ...

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ma ne puštam... Samo ono što je tačno. Kažem otvoreno tačno i stojim zato svega. Da će biti pre počela škola u Konjević Polju i radila je. Nego što ste vi rekli tobože u Kravici. Nemoj me ...

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću postavite sledeće pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro da li se sećate napada na srpski zaselak jednog sela koje je većinom muslimansko i koje se zove Blječeva?
SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U vašoj blizini ...
SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Će?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ubijeno nekoliko Srba?
SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Će ću ja da se setim kada nisam bio u 30 dana bio u zemlji izubijana, glava izranjavanja... Mesece dana lećio me UNPROFOR (United Nations Protection Force)

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro ...
SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Otkud se ja sjećam toga što vi meni sada postavljate.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja vama govorim o događajima ...
SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: O događajima vi mene ne govorite

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kao od 6. maja ...
SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ja ne znam o tome ništa. Nisam nikuda izlazio... Bio nakon mjesec dana prešao tamo kroz šume u Potočare, tamo me preuzeo UNPROFOR, lećili mi glavu, leća ... Da skinem kaput da vidim kako mi je. Vi sada meni postavljate kada je bilo, kad je bilo, a ja nisam bio tu, nisam imo tri veze o tome.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro bili ste 6. maja u Glogovu?
SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Otkud sam bio i tu sam baš tada isto lećen.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se sećate tada upravo o ovome što vam govorim, to se tada dogodilo, kada su počela ubijanja Srba?
SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ma kaki je Srba... Će je bilo ubijanja Srba?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Evo kažem vam selo Blječeva?
SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ma ja govorim bio sam tada i lećen, bio u bolnici. Nemoj mi to postavljati pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Čekajte 6. maja ste bili ...

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ništa... De bio u Glogovu?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa kažete da 6. maja desio napad na Glogovo?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Jeste, ali kaki sam bio, u kakvom sam stanju bio. Jer sam reko, izvinjavao se da sam tri dana bio mokrio krv, a vi mene sada pitate o nečemu vamo. Nemojte me pitati. Nemoj mi ...

prevodioci: Prevodioci mole i gospodina svedoka i gospodina Milošovića da jedan drugome ne upadaju u reč, jer ne može da se prevodi. Hvala vam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Nisam dobro čuo prevodioca. Svatio sam da je primedba da se brzo govorim, je li tako?

SUDIJA MEJ: Ne, ali vi sve jedno brzo govorite. Idemo dalje. 6. maj, približili smo događajima o kojima je ovde reč.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi kažete da je u aprilu 1992. godine bilo povećano prisustvo srpske vojske. Da su bil obučeni u uniforme, o kojoj je vojsci reč? Da li je reč o JNA ili o Vojsci Republike Srpske?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ja ne znam da li je Vojska Republike Srpske, da li JNA, ali Jugoslovesнке narodne armije uniforama... Čija će druga biti nego JNA.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi kažete na trećoj strani u vašoj izjavi, u tački 5 da vam je bilo naređeno da predate oružije. Jeste li vi tada bili naoružani ili niste bili naoružani?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Jesam bio naoružan sa lovačkom puškom. 1967. godine sam kupio tu lovačku pušku i tada sam bio lovac sve do tog zadnjeg dana i trenutaka. To je oružije skupljano. To sam bio naoružan, drugi nisam ništa... Niti sam vidio koga da je bio naoružan.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi u istom pasusu kažete da vam je Nezir Ibišević rekao da se svi meštani moraju okupiti ...

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Da se ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Mesnoj zajednici i da predaju oružje i da je dobio takvo obaveštenje.

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Dobio je. Došao mu je Deronjić i saopštio mu fino. Da dođu lovci i ko ima još oružja, da se preda i da se ne paniči. I da nikom neće ništa bit. Nezir je poslo Gerovića Ramiza i on je nas obavjestio. Mi smo došli. Dobro ja kada sam bio tu nije nas bilo moža desetak... On nama pričo, drugi dan počeli predaju, policija došla i tu je bilo vojske svuda i tenkova i mi smo predali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, molim vas, pošto je traženo da se preda oružje, da li to znači da je postojala neka naoružana grupa ljudi, pa je iz tih razloga traženo da se oružje vraća ...

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: To vi morate da znate, a ne morem ja znat.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: To vi morate znat' o tome, to ne morem znat ja o tome. Da bidemo kratki.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi u istom tom pasusu koji sam vam sada pomenuo, govorite da je Miroslav Deronjić održao vam govor i rekao da će vam vratiti oružje kada ga pregledaju, je li tako?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Da ne bi paničili, da će nam se vratiti naše oružje lovačko koje bidemo predali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je deo tog oružja i vraćen?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ko vraćen? Imadem tamo ono osnovni oružani list. Će je sada ta moja puška? Baš kada smo potegli pitanje o tome. Ne samo o tome nego puno čega. Pa dođem sav zatreptim. Pitate me ono što uopšte ne bi trebalo.

SUDIJA MEJ: Sačekajte za trenutak. Smirite se, molim vas. Ukoliko želite pauzu, gospodine B-1701, samo nam kažite. Unakrsno ispitivanje optuženog je vremenski ograničeno, sada idemo dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi objašnjavate na trećoj strani, pod tačkom 7, da je Ramo Ibišević video kako Srbi istovaraju iz jednog kamiona oružje i da je Deronjić delio oružje lokalnim Srbima ...

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: U Maljezovom Potoku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: U Maljezovom Potoku u 21.00, tako mi je Ramo pričao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To vam je on ispričao?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: On nam je ispričao u prodavnici.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sada mi recite, molim, vas taj Miroslav Deronjić koga pominjete nekoliko puta, je li on vaš meštаниn?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Jeste, mještаниn sela Magavšića.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je u okviru sela Glogovo, je li tako?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Mjesna zajednica Glogovo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je još neko video to šta vam je Ramo ispričao ili je samo vama Ramo ispričao?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: On koliko je bilo naske sedam, osam, možda i 10 tako je i on ispričao. Ja sam uzeo sebi stvari i dok je on pričao ja sam bio krenuo. Da vam kažem otvoreno... Kad je to dokazalo se da postojalo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne bih ni ja verovao da sam bio na vašem mestu.

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Drugo je što ne bi vjerovao, a drugo je što je urađeno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi molim vas, pošto niste verovali, na osnovu čega mislite da vam je ispričao istinu?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Molim?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kažete niste ni verovali to šta vam je ...

SUDIJA MEJ: Ne, ne može svedok da kaže da li je to bilo tačno ili ne, jedino možete da ga pitate da li je to bilo rečeno. Svedok je rekao da je to ono šta je on čuo. On ne može da proceni da li je to bilo tačno ili ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, pošto pominjete neke kokarde na kapama, je li vam poznato da Jugoslovenska narodna armija nije imala nikakve kokarde na kapama?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Nije imala Jugoslovenska narodna armije... Da su bile i nisam ja samo video.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste u vašoj izjavi, sada vas ne pitam za neke političke stvari ...

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ja ni ne znam političke stvari, ni da vodim ni da dajem izjavu, ja kažem da sam vidio u tenku, od pojasa gore kada su se ljudi pokazali kapi one široke gore.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šajkaču, mislite šajkaču?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: "Petrovke" što ih zovu, oni oko Ljubovije i tako. Na njima su kokarde. To sam lično svojim očima video. Ti od tenkista dvojice stali su kod Mjesne zajednice.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Molim vas, recite mi, vi sami govorite u tački 10, na strani 4 vaše izjave o pregovorima koji su bili vođeni u školi između muslimanske i srpske strane o čemu su vođeni ti pregovori?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Nije bio pregovor, nego da... Došli su i kazali pregovori su ti za mene, a za vas kako trebaju, ne zna... Da predajemo oružje to su bili ti govori. Da ima neka vojska... Nismo postavljali pitanja... Ima neka vojska postoji i da će udariti na vas neka vojska.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, ti pregovori su vođeni o predaji oružja, je li tako?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Jeste. Ja za druge pregovore ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sada molim vas vi kažete nekoliko stvari u isto vreme. Dakle, govorite da je vojska, ne znate da li je JNA ili neki meštani, govorite o tome da su unutra bile i neke žene. Da li znate da u redovima JNA nije bilo žena? Mislim u redovima jedinica, bilo je u redovima JNA žena na raznim funkcijama i svakako i danas ima, ali u tim jedinicama nije bilo žena.

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Kad vi meni postavljate to pitanje i tako. Kako onda, otkud njima... Ja vama postavim pitanje otkud njima uniforma Jugoslovenske narodne armije?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kakva dokumenta?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Otkud im uniforma? I tim ženama i tim ljudima. Otkud im uniforma Jugoslovenske narodne armije?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro ...

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Onda vi meni kažite koja je vojska mene sad dolazi i kaka ja vojska.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, molim vas, dajte da samo objasnimo jednu stvar. Vi kažete da su ti ljudi imali čarape na glavama?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Čarape crne na glavama i ne mereš ih raspoznati.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je vama poznato da JNA nije nosila čarape na glavama?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Nije nosila i živeli smo pravo, kako sam ja znao za sebe. Da smo živeli ko braća. Druže Miloševiću, tamo kad smo... Kad ste došli na vlast sa svime se promenilo. Druže Miloševiću, znali ste za sve i nemojte mi postavljati puno pitanja ...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak. Gospodine Miloševiću, sada se približavamo vremenu kada normalno prekidamo sa radom. Imate odprilike još 15 minuta za unakrsno ispitivanje ovog svedoka. Da li možete da završite za sledećih pet minuta?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Da završim za pet minuta... Mislim da mi treba malo više nego tih 15 minuta. Čak mislim da sam manje dobio na taj način nego druga strana.

SUDIJA MEJ: Niste. Dobili ste više od njih. Nastavićemo još tri, do četiri minuta i onda ćemo da prekinemo sa radom. Imaćete još 15 minuta sutra ujutro. Izvolite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi ste opisali da su ti ljudi koji su počinili zločin, koji ste vi opisali, imali čarape na glavama, a jedini koji nije bio maskiran je čovek koga vi opisujete kao Miroslava Deronjica i koji je po vašim navodima komandovao?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ja ga nisam vidio da je komandovao i što nisam vidio neću reći, a vidio sam ga tu da je bio to je tri puta. Treći put, kada sam reko da je imao uniformu, oficirsku na sebi i beretku na glavi, to je poslednji put bio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, kažete ...

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Nikome nije ništa ni naredio, nisam čuo. Niti je šta komandovo, to nisam čuo neću da kažem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vrlo dobro.

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Mislim sve ono što nije tačno, ja neću da reknem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dakle, on nije komandovao, to smo raščistili?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ne, ja nisam video da je on komandovao, ni da sad ja kažem da je on komandovao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li ste videli da je taj čovek koga možete jedino da indetifikujete izvršio bilo kakav zločin? Da li je on nekog ubio?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Ja sad vama pričam. Ja nisam video, ali je bilo tu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li to jedina osoba kome možete da kažete ime i prezime od prisutinih koji su po vašim navodima izvršili taj zločin?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Oni su svi bil prekriveni, on nije. I tako sam ga mogao poznati i sve. Već sam ja njega bio skoro zaboravio, on je bio dečak kada je iš'o u školu, posle odrastao iš'o dalje u škole. Ne znam ni danas dan đe je on bio na školovanju i kaku je funkciju im'o. Ja kažem to, mene nije interesovalo. Đe je ko radio, šta je ko radio, ja se nisam nikada raspitiv'o, niti je mene interesovalo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li imate bilo kakav podatak o tome ko su mogli biti ti ljudi koji su sa čarapama na glavama izvršili te zločine o kojima vi govorite?

SVEDOK B-1701 – ODGOVOR: Druže Miloševiću, vi to morate bolje znati nego ja. Jer bilo obučavanje Srba iz Bosne u Zemunu?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa nećete valjda ...

SUDIJA MEJ: Sada ćemo da prekinemo sa radom. Sutra imate još 15 minuta, gospodine Miloševiću. Gospodine B-170, molim vas da se vratite sutra u 9.00 da biste završili sa vašim svedočenjem. Moram ovo da vratim sekretaru, pozabavićemo se tim sutra.

Fond za humanitarno pravo